

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Obdo/6/2021
Identifikačné číslo spisu:	6619201666
Dátum vydania rozhodnutia:	27.09.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Erika Čanádyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6619201666.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Miroslavy Janečkovej v spore žalobcu Stredoslovenská vodárenská prevádzková spoločnosť, a.s., so sídlom Partizánska cesta 5, Banská Bystrica, IČO: 36 644 030, proti žalovaným 1) SVB Jána Bottu 6 - 8, so sídlom Jána Bottu 6, Filákov, IČO: 53 001 362, 2) SVB Jána Bottu 10 - 16, so sídlom Jána Bottu 10, Filákov, IČO: 53 001 311, zastúpený JUDr. Erika GOLSKÁ advokátska kancelária s.r.o., T. G. Masaryka 7, Lučenec, 3) SVB Daxnerova 73-75-77, so sídlom Daxnerova 75, Filákov, IČO: 53 001 150, 4) SVB Biskupická 10-12, so sídlom Biskupická 10, Filákov, IČO: 53 001 231, 5) SVB Železničná 7-9, so sídlom Železničná 7, Filákov, IČO: 53 001 273, 6) SVB Železničná 38-40, so sídlom Železničná 38, Filákov, IČO: 53 001 338, o zaplatenie 3.582,59 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného v 2. rade proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/2/2020-261 z 29. januára 2020, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a.

II. Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Lučenec (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 13Cb/24/2019-186 zo dňa 24. októbra 2019 rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.582,59 eur s príslušenstvom. Zároveň žalovaného zaviazal na náhradu trov konania žalobcovi v celom rozsahu.

2 V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že strany sporu uzatvorili zmluvu o dodávke vody z verejného vodovodu a o odvádzaní odpadových vôd verejnou kanalizáciou pre odberné miesta vo Filákov, Jána Bottu 14-16, Jána Bottu 10-12, Daxnerova 73-77, Jána Bottu 6-8, Biskupická 10-12, Železničná 38-40, Železničná 7-9. Žalobca fakturoval žalovanému vodné a stočné, kapitalizovaný úrok z omeškania a poplatky spojené s overovaním meradla, odpojením a opätovným zapojením verejného vodovodu. Z odberného miesta Jána Bottu 10-12 vo Filákov, evidované číslo odberu 30995 za obdobie od 23. februára 2017 do 30. marca 2017 bolo fakturované vodné a stočné vo výške 3.307,16 eur z

pôvodne vyfakturovanej sumy 3.527,66 eur, pričom stav meradla č. 07305809 ukazoval 2550 m³ ku dňu 26. mája 2017. Podľa odpočtu ku dňu 30. marca 2017 údaj meradla 2335 m³ oproti predchádzajúcemu stavu 1039 m³ k 23.02.2017 predstavoval rozdiel 1296 m³, ktorý žalovaný namietal s poukazom na skutočnosť, že takýto prírastok spotreby je logicky nemožný. Tvrdenia ohľadom nefunkčnosti meradla boli vyvrátené Protokolom zo skúšky meradla vykonaním skúšky Slovenskou legálnou metrológiou, n.o. (č.l. 25) v spojení s následným dodatočným vysvetlením týchto výsledkov. Deklarované odmerané množstvo vody je neúmerne veľké, nekorešpondujúce obvyklej spotrebe vody za sledované obdobie jednou domácnosťou, resp. celým bytovým domom, avšak s poukazom na príslušnú slovenskú technickú normu (STN 73 6655) je možné, aby uvedená voda bola uniknutá niekde v priestore za predmetným meradlom, za predpokladu, že meradlo meralo správne, voda ním pretekala k jednotlivým bytom, resp. bytovým meračom tak, ako to deklaroval žalovaný, ktorého tvrdenia žalobca nepoprel. Z výpovede svedka vyplynulo, že v bytovom dome sa nachádzajú dve bytové jednotky, ktoré nie sú obývané. V jednej z nich má byť voda odstavená, tzv. zablendovaná, druhá je neobývaná, pričom nebolo preukázané, že by voda v tejto jednotke bola odstavená, a teda bolo by teoreticky možné, aby tu voda unikala. V zmysle uvedenej technickej normy upravujúcej dimenzovanie vnútorných vodovodov, ktorá stanovuje prietok pre vnútorný vodovod, t. j. určuje kritériá pre výtok aj v bytových jednotkách, pri výpočte úniku vody pri prietoku 0,2 l/s, čo je prietok, ktorý by bol ľahko, aj pri plnom otvorení vodovodného kohútika, odvádzateľný umývadlom, resp. záchodovou misou alebo aj výpusťou odtokovou v sprche za predpokladu, že by takto voda „unikala“ po dobu 36 dní, únik by predstavoval 622,02 m³ pri jednom takto unikajúcom výstupe (umývadlo, sprchový kút, záchod a pod.). V prípade, ak by unikala voda v dvoch takýchto miestach, jednalo by sa o 1244,04 m³, teda reálne k takémuto úniku mohlo dôjsť uvedeným spôsobom a stav 1296 m³ by bolo možné dosiahnuť. Nakoľko nebolo preukázané, že by meradlo bolo nefunkčné, teda voda ním pretekala a zaznamenalo správny stav, k úniku vody muselo dôjsť niekde za meradlom spôsobom, ktorý nebol zistený, ale pre výsledok konania nie je ani podstatný, keďže za takto odobratú vodu nesie povinnosť úhrady žalovaný. Z tohto dôvodu súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť za spotrebovanú vodu sumu 3.307,16 eur.

3 Ďalej súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie kapitalizovaného úroku z omeškania vo výške 41,93 eur, ktoré mu priznal na základe penalizačných faktúr, nakoľko zo strany žalovaného nebolo preukázané, hoci penalizáciu namietal, že by fakturované sumy na základe faktúr č. 2161158020, 2161158013, 2171123386, 2171123380 uhradil v skoršom termíne tak, ako to uviedol žalobca s poukazom na výpis z účtu VÚB (č.l. 103, 104). Žalobca si taktiež uplatnil náklady spojené s preskúšaním meradla faktúrou č. 1777120107 splatnou 3. júla 2011 vo výške 63,23 eur. Žalovaný síce namietal nehospodárnosť uvedeného z hľadiska použitia motorového vozidla na cestu zo strediska v Lučenci, avšak bolo preukázané, že tento úkon bol uskutočnený. Žalovaná suma pozostáva teda z nákladov vyplatených Slovenskej legálnej metrológii, n.o. na základe faktúry č. 517314101 vo výške 27,- eur bez DPH, nákladov za montáž a demontáž meradla a výmeny vodomera zo dňa 7. apríla 2016 dvomi zamestnancami pri použití motorového vozidla, na trase Lučenec - Filákov a späť, cena za zabezpečenie úradného overenia správnosti meradla na dodávanú pitnú vodu (č. l. 32). Súčasne si žalobca uplatnil náklady spojené s prerušením a obnovením dodávky vody z dôvodu, že neuhradením faktúr uvedených v žiadostiach na odstavenie dodávky vody po dobu dlhšiu ako 30 dní po lehote splatnosti v zmysle § 32 ods. 1 písm. m) zákona č. 442/2002 Z. z. prerušil dňa 15. júna 2016 dodávku vody do odberného miesta žalovaného, ktorá bola následne obnovená toho istého dňa, a preto v zmysle § 32 ods. 8 cit. zákona boli náklady spojené s prerušením aj obnovením dodávky fakturované. Žalovaný nenamietal skutočnosť, že došlo k úkonom spojeným s prerušením a následným obnovením dodávky vody, namietal hospodárnosť a vzdialenosť odberných miest od miesta sídla organizačnej zložky žalobcu, avšak z hľadiska unesenia dôkazného bremena žalovaný žiadnym spôsobom súdu nepreukázal aká je skutočná vzdialenosť medzi sídlom organizačnej zložky žalobcu a jednotlivými odbernými miestami, pričom taktiež nebolo spochybnené, že by uvedené odpojenie a znovu pripojenie odberu vody nebolo realizované tak, ako to tvrdil žalobca. Pokiaľ tieto úkony bolo možné časovo uskutočniť v jednom na sebe nadväzujúcom slede udalostí vo vzťahu k tvrdeniam žalovaného žiadny takýto dôkaz produkovaný nebol, či už návrhom na výsluch svedkov jednotlivých zamestnancov v vzťahu k realizácii pracovných ciest, resp. nadriadených pracovníkov vo vzťahu k organizácii uvedených úkonov. Nakoľko neboli produkované dôkazy, z ktorých by súd mohol zistiť kde sa reálne odberné miesta nachádzajú vo

vzťahu k situovaniu sídla organizačnej zložky žalobcu a aké sú reálne vzdialenosti medzi jednotlivými odbornými miestami, a či sa tieto nachádzajú na tej istej trajektórii, resp. ku každému je nutný osobitný výjazd, súd prvej inštancie otázku hospodárnosti pracovných ciest, tak ako boli deklarované na každé odborné miesto, separátne vyhodnotiť nemohol pre absenciu navrhovaných alebo predložených dôkazných prostriedkov. Žalobca si tiež uplatnil úrok z omeškania v zákonnej 5% výške, a keďže žalovaný bol so zaplatením v omeškaní, súd žalobcovi priznal aj právo na úrok z omeškania. Zmluvné strany v zmluve síce dojednali aplikovateľnosť Obchodného zákonníka na ich vzájomný právny vzťah, na základe ktorého si žalobca mohol uplatniť príslušný zákonný úrok z omeškania pre obchodno-právne vzťahy až do výšky 9%, uplatnil si však úrok z omeškania vo výške 5% a keďže súd nemôže ísť vo veci „ultra petitem“ žalobcovi priznal úrok v takej výške ako si ho uplatnil.

4 Súd prvej inštancie podotkol, že neposudzoval predmetný právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský, nakoľko ide o vzťah medzi žalobcom ako podnikateľským subjektom a žalovaným, ktorý síce podnikateľským subjektom nie je, avšak nespĺňa pojmové znaky spotrebiteľa v zmysle § 92 ods. 4 Občianskeho zákonníka platného ku dňu podpisu zmluvy o dodávke vody z verejného vodovodu a o odvádzaní odpadových vôd verejnou kanalizáciou. Naopak zmluvné strany v článku 5, bod 5.3 zmluvy písomne dohodli aplikovateľnosť Obchodného zákonníka v zmysle § 262 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka na predmetný právny vzťah.

5 Na odvolanie žalovaného rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 43Cob/2/2020-261 z 29. januára 2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v zmysle § 387 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) ako vecne správny potvrdil a žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, pričom skonštatoval, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd žiadne vady a uviedol, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodhľadol žalovanému možnosti konať pred súdom, preto sa stotožnil s jeho záverom o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi ním uplatnený nárok. Podstatná námietka žalovaného o reálnej nemožnosti vyúčtovanej spotreby vody v bytovom dome Jána Bottu 10 a 12 vo Filákovke nie je vo vzťahu k predmetnému nároku rozhodujúca. Aj podľa názoru odvolacieho súdu ide o vysokú nameranú spotrebu, avšak rozhodujúcou okolnosťou v danom prípade je, či bolo v konaní žalobcom preukázané splnenie podmienok dodania ním účtovanej spotreby vody do daného domu. Otázka reálnej spotreby uvedeného množstva vody je vo vzťahu k nároku žalobcu v danom prípade druhotná. Súd prvej inštancie správne v bode 95. napadnutého rozhodnutia konštatoval, že nebola preukázaná nefunkčnosť daného meradla a preto je potrebné vychádzať zo stavu a množstva ním nameraného množstva dodanej vody, ktoré sa považuje za dodané pre žalovaného od žalobcu v zmysle uzavretého a existujúceho zmluvného vzťahu. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie 3.307,16 eur z dôvodu nepreukázania nefunkčnosti meradla a z dôvodu zaznamenania správneho stavu o spotrebe vody s konštatovaním, že k úniku vody muselo dôjsť niekde za meradlom, ktorý však zistený nebol a je pre výsledok konania nepodstatný. Odvolací súd s takýmto zdôvodnením súhlasil, pričom skonštatoval, že nie je vecou súdu v danom konaní zaoberať sa príčinami, zistením miesta a rozsahu tohto úniku, podstatné je, či boli preukázané okolnosti odôvodňujúce priznanie žalobcom uplatneného nároku voči žalovanému, čo v konaní preukázané bolo.

6 Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že vadnosť daného skúmaného meradla mala byť preukazovaná aj skutočnosťou, že následne po vykonaní kontroly toto nebolo namontované späť do bytového domu na ul. Jána Bottu 10-12 vo Filákovke, jedná sa v zmysle vyjadrenia odvolacieho súdu o skutkovú okolnosť irelevantnú, nemajúcu vzťah k samotnému nároku žalobcu. Irelevantné sú podľa odvolacieho súdu aj tvrdenia v odvolaní ohľadne nepravdivého vyjadrenia žalobcu o vykonávaní samoodpočtu spotreby vody a v minulosti vykonaných viacerých opráv faktúr vystavených žalobcom, nakoľko tieto skutkové okolnosti sa netýkali priamo nároku uplatneného žalobcom voči žalovanému.

7 K odvolacej námietke žalovaného, že súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o prípustnosti spotreby vody s objemom 1296 m² (správne malo byť m³) na základe možnosti úniku vody v priestore za daným meradlom vychádzajúc z normy STN 73 6655, ktorá bola zrušená k 1. júlu 2008, pričom rozhodnutie súdu nemôže byť založené na neplatnej a neúčinnnej legislatíve, odvolací súd uviedol, že žalovaný zrejme mienil poukázať na súdom vykonaný prepočet možnej spotreby vody pri úniku na

dvoch unikajúcich výstupoch vychádzajúc pritom skutočne z normy STN 73 6655, zároveň však skonštatoval, že uvedený prepočet nebol dôvodom, na základe ktorého došlo k zaviazaniu žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy. Z obsahu a účelu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia v bode 95. tým mienil súd prvej inštancie poukázať na do úvahy pripadajúcu reálnu možnosť spotreby uvedeného množstva vody za dané obdobie prepočtom na dve unikajúce miesta.

8 Žalovaný tiež v odvolaní poukazoval na nesprávne vyhodnotenie svedeckej výpovede, keď svedok uviedol, že v bytovom dome sú neobývané 2 byty, v ktorých je prísun vody uzatvorený, zablendovaný, pričom súd prvej inštancie poukázal na to, že prísun vody je odstavený len v jednom byte a teda v druhom je teoreticky možné, aby v ňom voda unikala. Odvolací súd taktiež skonštatoval, ako už uviedol aj súd prvej inštancie, že nie je vecou tohto konania zisťovať miesto, rozsah a príčiny prípadného nadmerného úniku vody, ale podstatné je, či bola relevantným zákonom predpísaným spôsobom zistená spotreba vody meračom bez väd, čo zistené bolo, a táto skutočnosť zakladá žalobcovi nárok na zaplatenie dohodnutej ceny.

9 Odvolací súd sa nestotožnil ani s námietkami žalovaného, že zistený stav vody predmetným meradlom nesúhlasí s odpočtami jednotlivých bytových meračov. Už len skutočnosť, ktorá sporná nebola, že v 2 bytových jednotkách sa nenachádzajú žiadne merače, nemôže zakladať relevantné dôvody námietok žalovaného o nesúlase súčtu bytových meračov so zisteným stavom daného sporného meradla. Ako uviedol žalobca, v danom prípade nebolo vykonané dokazovanie vo vzťahu k platnosti bytových meračov, nebolo vykonané dokazovanie (okrem výpovede svedka), či bol skutočne zastavený prívod vody do uvedených 2 bytových jednotiek v čase zistenia nadmernej spotreby vody. Odvolací súd znova zdôraznil, že predmetom konania nie je vykonávanie dokazovania, akým spôsobom, v ktorom mieste a v akom rozsahu došlo ku spotrebe vody za fakturačným meradlom, podstatná je hodnota spotrebovanej vody zistená fakturačným meradlom, pri ktorom jeho poškodenie alebo vada merania zistená nebola. Odvolací súd neprihliadol ani na žalovaným namietané nepripustenie dôkazu zo strany súdu prvej inštancie o vyjadrenie odborne spôsobilého subjektu k otázke reálnosti alebo nereálnosti spotreby vody. Táto situácia by pripadala do úvahy, ak by bola preukázaná chybnosť, poškodenie, vadnosť alebo nespôsobilosť predmetného meradla, čo v konaní preukázané nebolo. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal nesprávnosť procesného postupu súdu prvej inštancie, ktorý zabezpečil písomné stanovisko Slovenskej legálnej metrológie, hoci žiadna zo strán sporu takýto dôkaz nenavrhol, odvolací súd považoval aj toto tvrdenie za irelevantné, pretože uvedené stanovisko nebolo pre rozhodnutie sporu podstatné.

10 Čo sa týka námietky nevhodnosti vyúčtovania cestovných nákladov pri vysielaní zamestnancov žalobcu z Lučenca do bytových domov spravovaných žalovaným, ktoré sa nachádzajú vo vzdialenosti 200 m až 1,5 km od prevádzky žalovaného vo Filákovke, odvolací súd skonštatoval, že dňa 15. júna 2016 pri odpojení a následnom zapojení uvedených bytových domov boli vysielaní podľa cestovných príkazov zamestnanci žalobcu z jeho prevádzky vo Filákovke, a nie v Lučenci. Takisto odvolací súd neprihliadol ani na námietku týkajúcu sa nevhodnosti a neúčelnosti troch samostatných výjazdov pri odpojení a zapojení uvedených bytových domov z dôvodu, že možnosť vykonať uvedené úkony jedným samostatným výjazdom žalovaný v konaní nepreukázal. Na tento jeho záver by bolo nevyhnutné preukázať, že sa jednalo o úkony vykonané v tom istom čase tými istými zamestnancami. Na spôsob a časovú súvislosť vykonania týchto úkonov má podstatný vplyv prevádzkovanie bežnej činnosti žalobcu pri zohľadnení vykonávania ďalších úkonov a pracovných činností jeho zamestnancov, t. j. vychádzajúc z reálnej možnosti vykonania uvedených úkonov v jednom časovom úseku pri jednom výjazde. Ako správne konštatoval aj súd prvej inštancie v bode 99. rozsudku, v tejto súvislosti nebol produkovaný takýto dôkaz zo strany žalovaného, pričom ide len o hypotetický predpoklad bez toho, aby bol preukázaný. Odvolací súd zároveň zdôraznil, že námietka neefektívnosti úkonov predstavuje z celkovo uplatnenej sumy 9,54 eur bez DPH (11,448 eur s DPH).

11 V závere sa odvolací súd nestotožnil ani s námietkou žalovaného týkajúcou sa nesprávnosti priznanej sumy 3.582,59 Eur, pretože súčet z fa č. 2171073791 vo výške 3.307,16 eur, z fa 177120107 vo výške 63,23 eur, z fa 167620032 vo výške 69,20 eur, z fa č. 167620033 vo výške 71,50 eur a žalobcom vyčíslené úroky z omeškania podľa fa č. 9160000281 vo výške 41,93 eur, t. j. predstavuje spolu sumu 3.553,02 eur, pričom uviedol, že predmetom nároku žalobcu bola neuhradená časť faktúry č. 177120107 vo výške 3.307,16 eur, z fa č. 177120107 vo výške 63,23 eur, z fa č. 167620032 vo výške 69,20 eur, z fa č. 167620033 vo výške 71,50 eur a z fa č. 167620034 vo výške 71,50 eur, t. j. spolu vo

výške žalobcom uplatnenej sumy 3.582,59 eur. Okrem toho sa domáhal samostatne zaplattenia úrokov z omeškania vo výške 41,93 eur podľa fa č. 9160000281. Je pravdou, že žalobca si uplatnil úrok z omeškania v sadzbe 5% ročne len 1x zo sumy 71,50 eur, pričom táto suma bola vyúčtovaná 2x a to fa č. 167620034 a fa č. 167620033. Ako vyplýva z bodu 100. napadnutého rozhodnutia, zákonný úrok z omeškania bol priznaný len z fa 167620033, pretože sa žalobca domáhal úroku z omeškania len 1x zo sumy 71,50 eur. Sumy 71,50 eur podľa fa 167620033 a 167620034 - 2x po 71,50 eur boli splatné obidve dňom 14. júla 2016. Súd prvej inštalácie teda priznal žalobcovi len ten nárok, ktorého sa domáhal a keďže si žalobca neuplatnil nárok na úrok z omeškania a z ďalšej sumy 71,50 eur tento mu priznaný nebol.

12 Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dňa 18. júla 2020 dovolanie žalovaný v 2. rade (ďalej aj „dovolateľ“), v ktorom navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštalácie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštalácie na ďalšie konanie. Prípustnosť svojho dovolania odôvodnil uvedením dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP, t. j. že rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená. Včasnosť podania dovolania odôvodnil tým, že dňom 3. marca 2020 došlo k rozdeleniu pôvodného žalovaného vykonávajúceho správu vo vzťahu k viacerým bytovým domom na viaceré nové právne subjekty tak, že každý bytový dom si vytvoril samostatné spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov, pričom postupnou administratívnou činnosťou došlo k prebratiu majetku pôvodného spoločenstva, čo bol značne zdĺhavý proces. Po zasadnutí orgánov žalovaného v 2. rade bolo prijaté rozhodnutie o potrebe podania dovolania voči rozhodnutiu odvolacieho súdu zaväzujúcemu žalovaného v 2. rade na peňažné plnenie.

13 Dovolateľ v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP namietal nesprávne zistený skutkový stav, konkrétne reálnu nemožnosť spotreby vody tak, aby bytový dom s počtom 10 obývaných bytov z celkového počtu 12 bytových jednotiek spotreboval jednorazovo za obdobie 36 dní množstvo vody zodpovedajúce jeho obvyklej spotrebe za obdobie cca 1,5 roka. Poukázal na skutočnosť, že výsledok skúšky meradla vykonanej Slovenskou legálnou metrológiou, n.o. zodpovedá len konfidénčnej pravdepodobnosti správnosti výsledku vyjadrenej percentuálnym vyčíslením približne 95%. Vo všetkých 3 nameraných hodnotách bola zistená chyba meradla, pričom neistotu merania na úrovni pravdepodobnosti približne 95% pripustila aj Slovenská legálna metrológia, n.o. v písomnej odpovedi na žiadosť súdu zo dňa 12. augusta 2019. Otázka vadnosti skúmaného meradla ostáva podľa dovolateľa aktuálna aj v nadväznosti na skutočnosť, že po vykonaní skúšky meradla nebolo meradlo späť namontované do bytového domu na ulici Jána Bottu 10 - 12 vo Filákove odkiaľ pochádzalo. V tejto súvislosti poukázal dovolateľ na nepravdivosť tvrdenia žalobcu o vykonaní samoodpočtu spotreby vody na odbernom mieste v bytovom dome na ulici Jána Bottu 10 - 12 vo Filákove, keď uviedol, že stav meradla v dotknutom období bol žalovaným nahlásený telefonicky dňa 22. februára 2017. Taktiež uviedol, že pochybenia žalobcu možno vidieť aj v tom, že v minulosti vystavil viaceré opravné faktúry, ktorými pripustil nesprávnosť vyúčtovania fakturovaných položiek.

14 Ďalej dovolateľ uviedol, že súd svoje rozhodnutie o prípustnosti spotreby vody odôvodnil na základe možnosti jej úniku v priestore za predmetným meradlom vychádzajúc z príslušnej slovenskej technickej normy STN 73 6655 upravujúcej dimenzovanie vnútorných vodovodov, ktorá však bola dňom 1. júla 2008 zrušená, t. j. v čase rozhodnutia súdu už nebola platná, ani účinná. Taktiež dovolateľ namietal aj vyhodnotenie dôkazu - svedeckej výpovede svedka, ktorý na pojednávaní dňa 26. septembra 2019 uviedol, že v dotknutom bytovom dome je 12 bytových jednotiek, z ktorých 2 byty sú prázdne a v oboch je prísun vody uzatvorený, tzv. zablendovaný, pričom súd prvej inštalácie v odôvodnení rozsudku uviedol, že v jednej bytovej jednotke má byť voda odstavená, tzv. zablendovaná a druhá bytová jednotka je neobývaná, pričom nebolo preukázané, že by voda v tejto jednotke bola odstavená, a teda bolo by teoreticky možné, aby tu voda unikala. Odhliadnuc od hodnotenia tohto dôkazu, ktoré je v rozpore s jeho obsahom, rozhodnutie súdu prvej inštalácie je založené na možnosti, ako k neprimerane veľkej spotrebe mohlo dôjsť, a nie na preukázanej istote, ako k takejto spotrebe reálne došlo. Taktiež dovolateľ vyslovil názor, že rozhodnutie súdu je v rozpore aj s listinnými dôkazmi predloženými na pojednávaní dňa 26. septembra 2019, konkrétne prehľad stavu bytových meračov, pričom rozdiel medzi spotrebou vody nameranou meradlom bytového domu a jednotlivými bytovými meračmi predstavuje 1.145,572 m³. Únik uvedeného množstva vody v medzipriestore medzi meračmi za obdobie 36 dní by nepochybne vyvolal havarijný stav vyžadujúci si zásah záchranných zložiek. Na doplnenie dovolateľ uviedol, že k

bytom č. 1 a 2 nie sú namontované bytové merače, nakoľko nie sú obývané, čo znamená, že voda sa do týchto bytov reálne nedostane, keďže nemá cez čo pretiecť a prívod vody je v oboch bytoch zablendovaný. Tým je objektívne vylúčený únik vody v týchto neobývaných bytoch. V priebehu súdneho konania žalovaný navrhol súdu doplniť dokazovanie vyjadrením odborne spôsobilého subjektu k otázke reálnosti spotreby vody fakturovanej zo strany žalobcu, a to z dôvodu, že žalovanému nebol známy subjekt nezávislý od žalobcu, ktorý by sa vedel objektívne k takejto skutočnosti vyjadriť. V opačnom prípade by žalovaný nežiadal vykonať daný dôkaz súdom, ale priamo by tento dôkaz zabezpečil a súdu predložil. Súd tento navrhnutý dôkaz nevykoná, naproti tomu sám bez návrhu zabezpečil dôkaz v podobe písomného stanoviska Slovenskej legálnej metrológie, n.o., ktorá podľa logického očakávania vyjadrila zhodné stanovisko s obsahom protokolu zo skúšky merača, ktorú sama vykonala.

15 K dovolaniu bolo dňa 30. decembra 2020 súdu doručené vyjadrenie žalobcu, v ktorom navrhol dovolanie ako oneskorene podané odmietnuť. Zároveň uviedol, že sa stotožňuje s právnymi názormi oboch súdov nižšej inštancie, ktorých rozhodnutia považuje za vecne správne a riadna odôvodnené a neuplatňuje si nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

16 Následne po podaní dovolania žalovaného v 2. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) uznesením zo dňa 5. apríla 2022 vzhľadom na zánik žalovaného s právnymi nástupcami v čase po právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a počas plynutia lehoty na podanie dovolania rozhodol v zmysle § 64 CSP, že na strane pôvodného žalovaného pokračuje v konaní s jeho právnymi nástupcami, t. j. žalovanými v 1. - 6. rade. Predmetné uznesenie bolo doručené žalovanému v 2. rade dňa 2. mája 2022, na základe čoho mu v zmysle § 427 ods. 1 CSP v spojení s § 61 CSP, § 64 CSP a § 65 ods. 2 a 3 CSP začala plynúť nová lehota na podanie dovolania.

17 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP v spojení s § 65 ods. 2 a 3 CSP), na to oprávnenou osobou, v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP a contrario) najskôr skúmal, či je dovolanie prípustné.

18 Aj po zmene právnej úpravy civilného sporového konania (vrátane dovolacieho konania), ktorú priniesol CSP v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012 a 7Cdo/92/2012).

19 Pri uplatnení tézy vyplývajúcej z rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej rozhodnutia súdov predstavujúce res iudicata „majú zostať nedotknuté“, je potrebné na možnosť prelomenia záväznosti a nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí hľadiť ako na krajnú výnimku z tejto zásady. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3Cdo/208/2014).

20 Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z ustanovení § 419 a nasl. CSP, upravujúcich otázku prípustnosti dovolania, je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ustanovení § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP).

21 Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

22 Čo sa týka námietok žalobcu týkajúcich sa nesprávneho zistenia skutkového stavu spočívajúceho v nesprávnom vyhodnotení dôkazov a námietky zabezpečeniu iného dôkazu súdom bez návrhu, dovolací súd uvádza, že tieto námietky nie je možné subsumovať pod ním označený dovolací dôvod podľa ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Zároveň nie je možné uvedené námietky považovať ani za

namietanie vady zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolací súd dodáva, že jeho úlohou nie je domýšľať niektoré náležitosti dovolania. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia sa rozumie nesprávny (vadný) procesný postup súdu, spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení procesných ustanovení, ktoré sa vymykajú zákonnému, ale aj ústavnému procesno-právnejmu rámcu, a ktorý tak zároveň znamená aj porušenie procesných práv garantovaných Ústavou Slovenskej republiky. Pod pojmom „procesný postup“ (čo vyplýva aj z doteraz platnej konštantnej judikatúry NS SR k ustanoveniu § 237 ods. 1 písm. f) OSP a judikatúry ÚS SR) sa rozumie faktická (ne)činnosť súdu znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení, resp. možnosť jej aktívnej účasti v spore, predchádzajúca vydaniu súdneho rozhodnutia, avšak nie samotné rozhodnutie súdu vo veci, ani jeho odôvodnenie, funkciou ktorého je vysvetliť podstatné dôvody, so zreteľom na ktoré súd vo veci rozhodol.

23 Obsahom práva na spravodlivý proces (článok 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) je umožniť každému, bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť. Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces však nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (sp. zn. I. ÚS 50/04).

24 Dovolateľmi namietaná nesprávnosť skutkových zistení súdov oboch inštancií nie je vada, ktorá by v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu bola považovaná za vadu konania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP, pretože ak aj k takejto vade v súdnom konaní dôjde (čo ale dovolací súd nie je oprávnený skúmať), nie je ňou znemožnená realizácia procesných oprávnení strany. Dovolací súd poukazuje na ustanovenie § 442 CSP, podľa ktorého je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd, z čoho vyplýva, že skutkový stav veci zistený odvolacím súdom nepodlieha prieskumu v dovolacom konaní. Dovolací súd nie je oprávnený preskúmať správnosť a úplnosť skutkových zistení už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, pretože (na rozdiel od konania súdu prvej inštancie a odvolacieho súdu) v dovolacom konaní je dokazovanie vylúčené, okrem preukazovania včasnosti a prípustnosti dovolania (§ 442 CSP). Dovoláním sa preto nemožno úspešne domáhať revízie skutkových zistení urobených súdmi prvej a druhej inštancie a ani prieskumu nimi vykonaného dokazovania. S poukazom na uvedené potom dovolacia námietka o nedostatočne zistenom skutkovom stave veci nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

25 Nedostatočné zistenie skutkového stavu a nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu považované za nesprávny procesný postup súdu, ktorým sa sporovej strane znemožňuje uskutočňovať jej patriace procesné práva (porovnaj judikáty R 37/1993, R 42/1993, R 125/1999 a z novších rozhodnutí napr. 1Cdo/41/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 8Cdo/187/2017, 1Obdo/5/2018, 2Obdo/73/2017, 3Obdo/46/2019, 5Obdo/69/2018). Aj po nadobudnutí účinnosti novej procesnej úpravy teda platí, že nesprávne skutkové a právne závery súdu môžu mať síce za následok vecnú nesprávnosť dovoláním napadnutého rozhodnutia, ale to ešte samo osebe nevedie k zmätočnosti rozhodnutia a nezakladá prípustnosť dovolania v zmysle § 420 CSP. Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že s uvedenými námietkami dovolateľa sa vo svojom odôvodnení vysporiadal už odvolací súd (najmä body 85, 86, 90, 91, 93, 95 rozsudku odvolacieho súdu).

26 Žalovaný v 1. rade v podanom dovolaní nekonkretizoval nesprávny procesný postup odvolacieho súdu, ktorým sa mu (podľa jeho mienky) znemožnilo realizovať jemu patriace procesné práva v miere dosahujúcej intenzitu porušenia práva na spravodlivý proces odkazom na § 420 písm. f) CSP, z obsahu dovolania je však zrejmé, že tvrdil, že jeho procesné práva boli porušené nevykonaním navrhnutého dôkazu, čím v obsahu dovolania špecifikoval dôvod dovolania podľa § 420 písm. f) CSP.

27 Dovolací súd konštatuje, že strana sporu nemá právo, aby boli súdom vykonané všetky ním navrhované dôkazy. Dovolací súd nemá kompetencie hodnotiť správnosť hodnotenia dôkazov

odvolacím súdom a súdom prvej inštancie v dovolacom konaní, čo konštatoval už v predchádzajúcich bodoch tohto rozhodnutia. Na druhej strane je potrebné vždy posudzovať, či dôkaz, ktorý nebol vykonaný súdom, mal a mohol mať zásadný vplyv na skutkové zistenia a právne posúdenie veci. Dôkazné bremeno tvrdení, že na meradle sa prejavila 5% chyba, tzv. „dovolená chyba meradla“, používaním meradla, bolo na strane žalovaného. Na žalovaného prešlo bremeno tvrdení, aj dôkazné bremeno, že meradlo bolo chybné, nakoľko nie je možné absolútne vylúčiť, a to ani v prejednávanej veci, že k odtoku vody došlo v dôsledku vady meradla, ktorá spadá do 5% zistenia väd meradla, a nie nadmerným čerpaním vody v bytovom dome jeho vlastníckmi a užívateľmi. Vo veci bolo potrebné posúdiť, či žalovaný, na ktorého sa presunulo dôkazné bremeno, produkoval všetky možné dôkazy na preukázanie skutkových tvrdení svojej obrany, a či navrhovaný dôkaz mal relevanciu len v prípade, že zo strany žalovaného boli navrhnuté všetky možné dôkazy, ktoré mohli „objasniť“ odber vody v spornom období. Keďže žalovaný podľa dovolacieho súdu svoju dôkaznú povinnosť neuplatnil v plnom rozsahu, vzhľadom aj na kontradiktórnosť konania, nie je možné konštatovať, že nevykonanie žalovaným navrhnutého dôkazu je porušením práva na spravodlivý proces.

28 Podľa dovolacieho súdu dovolateľ neprodukoval dostatočné a vyčerpávajúce dôkazy, ktorými by mohol preukázať, že k nadspotrebe vody v spornom období mohlo dôjsť v dôsledku vady meradla. Takýmto dôkazmi podľa dovolacieho súdu mohli byť dôkazy o spotrebe vody v období odkedy posudzované meradlo meralo spotrebu vody v bytovom dome, dôkazy, či posudzovaný sporný odber bol ojedinelým odberom za celú dobu používania meradla a pod. Okrem svedeckej výpovede sa mohli k odberu vody v spornom období vyjadriť aj ostatní nájomcovia, vlastníci bytov, ktorí boli spôsobilí sa vyjadriť, či v spornom období došlo k havárii vody, aká bola spotreba vody v roku 2016, či súladná s údajmi deklarovanými v písomných podaniach žalovaným, či došlo k poruchám na vodovodnom potrubí v rámci bytov, k poruchám v rámci bytového domu a pod., keď svedkovia o možných následkoch krivej výpovede by boli riadne poučení. Svedkovia mohli potvrdiť alebo vyvrátiť, aká bola spotreba vody v spornom období, či došlo k úniku vody, k havárii, k poruche, v akom rozsahu došlo k čerpaniu vody v bytovom dome, v bytoch bytového domu, vyjadriť sa k iným skutočnostiam súvisiacim so spotrebou vody, pokiaľ by im boli tieto skutočnosti známe, vyjadriť sa, či existovala porucha v potrubí v jednotlivých bytoch alebo v potrubí bytového domu v spornom období, resp. v predchádzajúcich obdobiach, pokiaľ bolo namontované sporné meradlo.

29 Žalovaný v konaní produkoval nasledovné dôkazy: listinné dôkazy - faktúry za apríl a október 2017 týkajúce sa odberu vody, uviedol skutkové tvrdenia o spotrebe vody podľa jednotlivých bytov (č. l. 187 spisu) obsiahnuté vo vyjadrení žalovaného z 26. septembra 2019, ktoré žalobca nespochybnil, rozsah obývatel'nosti jednotlivých bytov v bytovom dome (č. l. 179-180 spisu), výsluch svedka na pojednávaní 26. septembra 2019, vyúčtovanie vodného a stočného počas nefunkčnosti meradla z 2. októbra 2017, opravné faktúry (č. l. 120-124 spisu), skutkové tvrdenia žalovaného o počte ľudí odoberajúcich vody v obývaných desiatich bytoch (č. l. 177 spisu), skutkové tvrdenia týkajúce sa rozsahu odobratej vody realizovanej k dátumu 27. decembra 2016 a 28. marca 2017 podľa jednotlivých bytov. Tieto skutkové tvrdenia žalobca v konaní nerozporoval. V konaní nebolo preukázané zo strany žalovaného, aké boli stavy meračov vody podľa jednotlivých bytov za celú dobu namontovaného sporného meradla, nebola ani ustálená doba, za ktorú bolo sporné meradlo namontované v bytovom dome až po jeho demontácii v dôsledku reklamácie spotreby vody.

30 Vo veci bolo potrebné posúdiť, či v kontexte vykonaných dôkazov navrhnutých a predložených žalovaným, dôkazov vykonaných súdom a nesporných skutkových tvrdení, nevykonanie v dovolaní označeného dôkazu bolo spôsobilé potvrdiť alebo spochybníť skutkové tvrdenia žalovaného uvádzané v konaní. Dovolací súd zdôrazňuje, že žalobca reálnosť tvrdení uvádzaných aj v dovolaní (naplnenie bazéna, pitie vody v označenom rozsahu, kúpanie sa a ostatné) nespochybnil. Žalovaným navrhovaný dôkaz, vzhľadom aj na nevyčerpanie všetkých „možných“ dôkazov zo strany žalovaného, by podľa dovolacieho súdu dostatočne nespochybnil konštatovanie a tvrdenie žalobcu o funkčnosti meradla v súlade s platnou právnou úpravou.

31 Dovolateľ v konaní pred odvolacím súdom, ako aj súdom prvej inštancie navrhoval dôkaz, ktorý sám nebol spôsobilý preukázať skutkovú okolnosť o vadnosti meradla, a to v kontexte vykonaných dôkazov, ktoré boli súdmi vykonané a skutkových tvrdení, ktoré učinili účastníci konania nespornými, a potom nevykonanie tohto dôkazu neznamena porušenie základného práva žalovaného na súdnu ochranu a nenaplnenie čl. 46 ods. 1 Ústavy SR.

32 Výkonanie žalovaným navrhnutého dôkazu v kontexte súdom vykonaného dokazovania a nesporných skutkových tvrdení by „neprinieslo“ žalovanému „priaznivejšiu“ dôkaznú situáciu. Výkonanie navrhnutého dôkazu by malo „dôkazný efekt“ v prípade, že by žalovaný vyčerpал všetky dôkazné prostriedky, ktorých navrhnutie je možné od neho spravodlivo požadovať a ktoré by boli spôsobilé spochybníť premisu funkčnosti meradla. Tento dôkaz by mohol byť len jedným z dôkazov, ktorými by žalovaný preukazoval nefunkčnosť meradla v spornom období.

33 Na základe vyššie uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie v časti dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP nie je procesne prípustné, a preto ho v tejto časti podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

34 Z obsahu dovolania je zrejmé, že dovolateľ uplatnil aj dovolací dôvod v zmysle § 421 ods. 1 písm. b) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená.

35 Prípustnosť dovolania podľa § 421 CSP je však limitovaná ustanovením § 422 CSP.

36 Podľa § 422 ods. 1 písm. a) CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada.

37 Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

38 V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie neprípustné v tzv. bagateľných veciach. Skutočnosť, či ide o bagateľnú vec je limitovaná predmetom konkrétneho konania, teda tým, o čo strane, v tej-ktorej posudzovanej veci ide (II. ÚS 165/2017, III. ÚS 885/2016, I. ÚS 218/2017). Ak sa jedná o bagateľnú vec, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby skúmal správnosť právnych záverov odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie).

39 V predmetnej veci bola predmetom konania istina vo výške 3.582,59,- eur, pričom dovolateľ bol oprávnený podať dovolanie len v časti 3.307,16 eur. Minimálna mzda ku dňu začatia konania (apríl 2019) predstavovala podľa Nariadenia vlády č. 300/2018 Z. z. sumu 520,- eur. Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec, a keďže nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 422 ods. 1 písm. a) CSP, dovolanie žalovaného v 2. rade nie je podľa § 421 ods. 1 písm. b) CSP procesne prípustné, a preto ho aj v tejto časti podľa § 447 písm. c) CSP odmietol.

41 V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov dovolacieho konania proti neúspešnému žalovanému v 2. rade (§ 453 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP). Keďže však žalobca vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že si nárok na náhradu trov dovolacieho konania neuplatňuje, Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s článkom 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, zakotvujúcim procesnú ekonómiu, žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018).

42 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.